

PROSIMY DORĘCZYĆ NADZORCY SZKOŁY

PYTANIA I ODPOWIEDZI DO POWTÓRKI MATERIAŁU OMÓWIONEGO W TEOKRATYCZNEJ SZKOLE SŁUŻBY KAZNODZIEJSKIEJ OD 5 STYCZNIA DO 1 MARCA 2015 ROKU.

ŹRÓDŁA: *Pismo Święte w Przekładzie Nowego Świata* [bi12], *Strażnica* [w].

WSKAZÓWKI: Każdy powinien mieć pytania do powtórki opublikowane w *Naszej Służbie Królestwa*. Jeśli pozwala na to czas, nadzorca szkoły może zadać dodatkowe pytania, aby wyjaśnić główne punkty, podkreślić uzasadnienie lub zachęcić do komentarzy na temat praktycznego zastosowania materiału. Z braku miejsca nie zawsze podaje się wszystkie możliwe odpowiedzi, dlatego każdą stosowną odpowiedź zgodną z naszym obecnym zrozumieniem można uznać za poprawną. Jeżeli najważniejsze myśli zostały wymienione przez obecnych, nie ma konieczności, by nadzorca szkoły odczytywał całą odpowiedź. Niniejszy arkusz należy traktować poufnie do chwili zakończenia powtórki. Jednak nadzorca szkoły powinien z niego korzystać w tygodniach poprzedzających powtórkę, gdy chce podkreślić myśli przydatne dla zboru. Powtórka nie powinna trwać dłużej niż 20 minut.

UWAGA DLA NADZORCY SZKOŁY: Niech jeden z lektorów usługujących na studium *Strażnicy* odczytuje z podium wersety podane w pytaniach zamieszczonych w *Naszej Służbie Królestwa*. Wersety z reguły należy odczytać przed zadaniem pytania. Ze względu na ograniczony czas przewidziany na powtórkę możesz zdecydować, czy odczytać, czy tylko streścić pewne fragmenty Biblii.

Daty w nawiasach informują, w którym tygodniu omawiano daną sprawę.

1. Czym miasta schronienia w starożytnym Izraelu różniły się od pogańskich świątyń, które zapewniały azyl przestępcom? (Joz. 20:2, 3) [5 stycznia, w10 1.11 s. 15, ak. 4-6]. ***Chociaż wiele pogańskich świątyń stało się kryjówkami dla przestępców, miasta schronienia przeznaczone były wyłącznie dla tych, którzy nieumyślnie spowodowali czyjąś śmierć. Prawo Mojżeszowe nakazywało, żeby nieumyślny zabójca był sądzony przez starszych sprawujących władzę sądowniczą nad obszarem, na którym doszło do zabójstwa. Jeśli okazało się, że nie działał z premedytacją, miał pozostać w granicach miasta schronienia i wykonywać tam użyteczną pracę aż do śmierci arcykapłana.***
2. Dlaczego Jozue mógł z pełnym przekonaniem wypowiedzieć słowa zanotowane w Księdze Jozuego 23:14 i dlaczego my możemy bezgranicznie ufać obietnicom Jehowy? [12 stycznia, w07 1.11 s. 26, ak. 19]. ***Jozue na własne oczy widział, jak Jehowa spełnia wszystkie swoje obietnice. To, co my widzimy, może wzbudzać w nas takie samo przekonanie. Zadaaj sobie pytanie: „Czy przychodzi mi na myśl jakaś obietnica Jehowy, która się nie spełniła w wyznaczonym przez Niego czasie?”. Skoro jest to niemożliwe, warto***
- pokładać ufność w niezawodnym Słowie Bożym.***
3. Dlaczego plemię Judy miało pierwsze objać w posiadanie przydzieloną ziemię? (Sędz. 1:2, 4) [19 stycznia, w05 15.1 s. 24, ak. 5]. ***W normalnych okolicznościach przywiłej ten przypadekby w udziale potomkom pierworodnego syna. Jednak w proroctwie wypowiedzianym na łożu śmierci Jakub zaznaczył, że Ruben nie będzie zajmował najważniejszej pozycji wśród swoich braci, ponieważ utracił prawa przysługujące pierworodnemu, gdy popełnił cudzołóstwo z Bilhą. Potomkowie Symeona i Lewiego w związku z okrucieństwami, jakich się dopuścili ich przodkowie, mieli zostać 'rozproszeni w Izraelu' (Rodz. 49:3-5, 7). Następny pod względem starszeństwa był Juda, czwarty syn Jakuba.***
4. Dlaczego Barak nalegał, żeby prorokini Debora wyruszyła z nim na pole walki? (Sędz. 4:8) [19 stycznia, w05 15.1 s. 25, ak. 4]. ***Barak najwyraźniej nie czuł się na siłach stawić czoła armii Sysery. Obecność prorokini upewniała go, że może liczyć na kierownictwo Boże, i podnosiła morale wojska. Tak więc naleganie Baraka, żeby Debora wyruszyła razem z nimi, nie było przejawem słabości, lecz silnej wiary.***

5. Na co wskazuje nazwa, którą Gedeon nadał zbudowanemu przez siebie ołtarzowi, i czego nas to uczy? (Sędz. 6:23, 24) [26 stycznia, w14 15.2 ss. 22, 23, ak. 9]. **Jehowa dał się poznać Gedeonowi w szczególny sposób, dzięki czemu odczuł on, że cieszy się pokojem z Bogiem. Dlatego wzniesionemu ołtarzowi nadał nazwę „Jehowa-Szałom”, co znaczy „Jehowa jest pokojem” (Sędz. 6:17-22, 24). Kiedy rozmyślamy o tym, co każdego dnia Bóg robi dla nas, dostrzegamy, że jest On prawdziwym Przyjacielem. Częste modlitwy pogłębiają spokój, jaki odczuwamy, i cementują łączącą nas z Nim przyjaźń.**
6. Czego uczymy się z odpowiedzi, jakiej Gedeon udzielił kłótliwym Efraimitom? (Sędz. 8:1-3) [2 lutego, w05 15.7 s. 16, ak. 4]. **Efraimici poczuli się urażeni i zawzięcie usiłovali wszcząć kłótnię z Gedeonem, ponieważ nie zwrócił się do nich o wsparcie w bitwie z Midianitami. Gedeon nie dał się jednak sprowokować, lecz zachował skromność i odpowiedział im łagodnie. Z jego reakcji uczymy się, że skromność idąca w parze z łagodną odpowiedzią mogą zażegnać konflikt (Prz. 15:1).**
7. Czy składając ślub, Jefte mówił o złożeniu ofiary z człowieka? (Sędz. 11:30, 31) [9 lutego, w05 15.1 s. 26, ak. 1]. **Jefte nie mógł mieć czegoś takiego na myśli, ponieważ Prawo wyraźnie zakazywało: „Niech się nie znajdzie u ciebie nikt, kto swego syna lub swą córkę przeprowadza przez ogień” (Powt. Pr. 18:10). Jednak ślub ten rzeczywiście dotyczył człowieka, a nie zwierzęcia, ponieważ Izraelici raczej nie trzymali w domach zwierząt ofiarnych. Mówiąc o „całopaleniu”, Jefte najwyraźniej miał na myśli to, że osoba, która wyjdzie mu na powitanie, zostanie oddana na wyłączną służbę dla Jehowy.**
8. Co pomogło córce Jeftego postąpić zgodnie ze ślubem ojca? (Sędz. 11:35-37) [9 lutego, w11 15.12 ss. 20, 21, ak. 15, 16]. **Duch Jehowy dodał córce Jeftego sił potrzebnych do wypełnienia tego ślubu (Sędz. 11:36). Bez wątplenia umacniała się w wierze, obserwując gorliwość i zbożne oddanie ojca. Również dzisiaj dzieci odnoszą wiele korzyści z obserwowania, jak ich rodzice z wiarą i gorliwością służą Jehowie.**
9. Czy w Izraelu panowała anarchia, gdy nie było króla i „każdy zwykł czynić to, co było słuszne w jego własnych oczach”? Wyjaśnij to (Sędz. 17:6) [16 lutego, w05 15.1 s. 27, ak. 6]. **Nie, ponieważ Jehowa zadbał o odpowiednie kierownictwo dla swego ludu, dając mu Prawo oraz kapłanów. W każdym mieście byli też starsi, którzy udzielali mądrych rad. Ten, kto korzystał z tych środków, wiedział, jakie postępowanie jest słuszne w oczach Jehowy.**
10. Jaki wniosek dotyczący wytrwałości w modlitwach możemy wyciągnąć z relacji o dwukrotnej porażce Izraelitów walczących z odstępczym plemieniem Beniamina? (Sędz. 20:14-25) [23 lutego, w11 15.9 s. 32, ak. 1-4]. **Niektóre problemy w zborze ciągną się dłuższy czas pomimo usilnych starań starszych i modlitw o Bożą pomoc. Warto pamiętać o słowach Jezusa, żeby ‘stałe prosić’, czyli modlić się, o rozwiązanie każdego problemu lub zaspokojenie każdej potrzeby zboru (Łuk. 11:9). Nawet jeśli odpowiedź na takie modlitwy zdaje się opóźniać, możemy być pewni, że Jehowa zareaguje w stosownym czasie.**